

בדרכנה הרכעית, היא דרכה שעומדת מותך עוקם הרגז, גון האש. וזה נקרהת אמצע, שהוא גופ שועוד בין שני שמי הזרעות. כאן יש להט שלוחת באדם בשושנה. מכאן יוצאים תקר לדרת למיטה, לתוך ולשפך דמים. משום שהזהו שנוטן רשות ושלטונו למיטה לתקף ולשפך דמים, זה נובע לנוקבה, וזה ציריך את זה כמו שהגוף צריך את הנפש, והנפש אינה עושה אמנות אלא בגוף. ועל כן כל הכח וכל תקף יוצאים מפני, להתקיף ולעשות אמנות בעולם להרעה, נוקבה שמקבילה מהזכר פמיד. בבל נוראה ונוראה ובכל קשר וקשר יש כמה ממנים וכמה גדרוי מחבלים, שכלים מנהגים בשכילים, וכל המנהגים בגלים, כלם למיטה, שהם חילופית של הנוקבה, ולכלם יש דרכה יודעה.

למעלה להיות מנהגים בה. במו שיש לצד העליון הקדוש היכולות ידועים לדרגות עלינו להפצל אלו באלו - אך גם למיטה (בחשך) בהפק, הצד الآخر, יש דרגות לאותם היכולות הנוקבה להפצל אלו באלו.

ברגה הזו, שהיא רביעת, עומדים דינים רעים לרדרת למיטה ולהפקר לאותם שעוזים דין רע קשה. מכאן יונקים את חזקם להתקיף ולהשלים אותו הدين שעוזים. וממשים רק, כל הדרגות הלו כלולים בהם, בכל אותן היכולות הפתחותים שלציד הנוקבה שלמטה. אשרי חלוקם של הצדים שפטים את דרכם מפרק הזו והולכים אחר יורתה הקדוש ברוך הוא להתקדש בקדשת רבונם. אשריהם בעולם זהה ובעולם הבא.

זהו ועוד מא דאותי.

ברגא רביעאה, היא דרגא קיימא, מגו עיקומו דרוגזא, גוון אשא. ויהי אקרי אמצעיתא. דאייהו גופה, דקיימא בין תרין דרווען. הכא אית להטה, דמלחה בא בסומקא בוגרא. מהכא נפקי תקיפו לנחתא לתפה, לאתקפה לאושדא דמיין. בגין דהאי אייהו דיחיב רשי ישילטנא לתפה, לאתקפה ולאושדא דמיין. היא נבייע לנוקבא, ודה אצטריך לדא, כמה דאצטריך גופא לנפשא, ונפשא לא עbid אומנותא, אלא בגופה. ועל דא, כל חילא, וכל תקיפו, מהכא נפיק, לאתקפה, ולמעבד אומנותא בעילמא, לאבאשא. בנוקבא דמקבלא מן דכורה תדי. בבל ברגא ודרגא, וכל קשרא וקשרא, דכלו בפה ממן, ובמה טרייקי חביבין, דכלו אתנהגן בגינויו, וכלו דאתנהגן בגינויו, כלו לתפה, דאיינון חיילין די בנוקבא, וכלו אית לוין דרגא ידייעא לעילא לאתנהגן ביה. כמה דאית לסטרא עלאה קדישא, היכלין ידייעאן, לגבי דרגין עלאין, לאתכללא אלין באליין, בהפוכא, בסטרא אחריא, אית דרגין, לגבי איינון היכלין נוקבא, לאתכללא אלין באליין. בהאי דרגא, דאייהו רביעאה, קיימן דינין ביישין, לנחתא לתפה, ולאתמסרא לאינון דעבדין דינא ביישא תקיפה. מהכא ינקו תוקפה דילחון, לאתקפה, ולאשלמא ההוא דינא דעבד. בגין רק, כל הגי דרגין קלין בהו, בכל איינון היכלין תפאיין, דלסטרא נוקבא דלטפה. זפאה חולקיהון דצדיקיא, דסטו ארהייהו מאורחא דא, ואזלי בתער דמלחפה דקינדשא בריך הוא, לאתקדשא בקדושה דמאיריהון, זפאיין איינון בעילמא דין, ובעלמא דאותי.